

שימו לב אל הנשמה

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של הרה"ג עופר ארז שליט"א

איך אפשר לא להכנס לעצבות?

שימו לב, שנה שלימה היה לו ניסיון בעניין של הקדושה ושל הברית אבל 12 שנה הוא עבד על אמונה בבית האסורים. כתוב במדרש רבה שכל 12 שנה שיוסף היה בבית האסורים הוא היה איש קפוז, אומרים המפרשים שיוסף היה רוקד כל יום בבית האסורים, הוא היה רוקד כדי להרים את הרגליים שלו מהקרע, הכוונה להתרומם מהכובד של הארציות כדי לא להכנס לעצבות ומרירות שזה מידת העפר. איך אפשר לא להכנס לעצבות כשקורים כאלה דברים? כ"כ הרבה דברים קורים ליוסף הצדיק, איך אפשר לא להכנס לעצבות מזה? כל 12 שנה יוסף עבד על הנקודה הזאת לא

להכנס למרירות לכעס ולהפקדה על אנשים מכיוון שהכל מהשם והכל לטובה. לכן אח"כ כשהאחים חששו שיוסף יפגע בהם, הם לא ידעו באיזה מדרגה הוא נמצא, הם חששו שהוא שומר להם טינה או כועס עליהם, הם ניסו לפייס אותו...

להרים את שתי הרגליים

יוסף הצדיק אמר לאחיו 'אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני א-לקים לפניכם' - אני יודע שהכל מהשם והכל לטובה. יוסף אמר להם: מעולם לא הקפדתי עליכם. יוסף עבר 13 שנה של ייסורים נוראיים אז איך אדם זוכה לא להכנס להקפדות ולכעסים? זה הסוד של הריקודים. צריך לדעת שאם מכעיסים אותנו ופוגעים בנו אז התבודדות לא תספיק, חייבים גם לרקוד בהתבודדות, לעשות לפחות 8 דקות של ריקודים, אבל צריך גם לדעת איך לרקוד. אם מנגנים ומסתובבים במעגל זה בסדר גמור אבל זה לא ריקוד. הרב עובדיה יוסף צוק"ל פסק בספר 'יחיה דעת' שמעגלים זה לא נקרא ריקוד, לפי מרן ר' יוסף קארו אסור לרקוד בשבת. הרב עובדיה אומר שריקוד זה רק עם 2 הרגליים באוויר, אם מסתובבים במעגל בדרך של הליכה זה לא נקרא ריקוד. מכאן רואים חומרה לגבי שבת וקולא לדברי רבינו. מי שרוצה לצאת ידי חובת ריקודים לפי רבינו זה לא מספיק להסתובב אלא אדם חייב להרים את 2

אין יהודי רע.
רק שיש מעטכת
חיצונית שמבלבלת
אותו אבל אנחנו
תמיד צריכים
לזכות לראות את
הנקודה הפנימית
שבתוך הנשמה של
האדם - יוסף הצדיק
זכה להשיג את
הנקודה הזאת שזה
סוד האור הגנוז וזה
מה שמאיר בתוכה.

הרגליים מהקרע - זה מה שיוסף עשה 12 שנים ואז הוא זכה לא להכנס לשום כעס ולשום הקפדה על אף אחד, הוא לא כעס לא על פוטיפר ובוודאי שלא על האחים שלו

בכל יהודי יש טוב שגנוז בתוכו

מי שזוכה לא להקפיד על אף אחד זוכה לגלות את האור הגנוז. האור הגנוז זה לראות איך בכל יהודי יש טוב שגנוז בתוכו, אם אנחנו זוכים לראות את הטוב שבכל יהודי אזי אנחנו זוכים לגלות את האור הגנוז. אין יהודי רע, רק שיש מעטפת חיצונית שמבלבלת אותנו אבל אנחנו תמיד צריכים לזכות לראות את הנקודה הפנימית שבתוך הנשמה של האדם - יוסף הצדיק זכה להשיג את הנקודה הזאת שזה סוד האור הגנוז וזה מה שמאיר בחנוכה. הצדיקים נוהגים לשבת ולהסתכל על נרות חנוכה

חנוכה, האור הגנוז ויוסף הצדיק

ב עזרת השם נמשיך לעסוק בעניין החנוכה. בשבוע שעבר הזכרנו שהעניין של חנוכה, כמו שמוזכר בכמה ספרים, זה גילוי של האור הגנוז. 'הרוקח' היה אחד מהראשונים, אחד מבעלי התוספות שעליו כותב החיד"א שכל חידוש שיש בספר הרוקח, הוא קיבל את זה מאליהו הנביא. הרוקח כותב שכל האור של חנוכה נקרא סוד האור הגנוז שמתגלה בחצי שעה שאנחנו מדליקים את הנרות ואח"כ נשאר הרושם הזה. אם אין איזה סיבה מיוחדת אזי הזמן הטוב ביותר להדליק את הנרות בשעה 16:55. פרשת מקץ תמיד יוצאת בחנוכה, בפרשה הזאת מסופר על יוסף הצדיק והוא גילה את האור הגנוז. בזהר הקדוש כתוב שלכל מדרגה רוחנית יש סימן ורמז בניקוד של האותיות...

מקץ, קמץ והאור הגנוז

הניקוד של האור הגנוז זה בניקוד של קמץ, מכיוון שהקמץ מרמז על האור הגנוז. כשאנחנו סוגרים את היד ולא רוצים להראות מה יש לנו ביד זה נקרא שהיד קמוצה, ז"א כשסוגרים על דבר ולא רוצים לגלות אותו זה סוד הקמץ, לכן הניקוד קמץ מרמז על האור הגנוז וזה מה שכתוב בפרשה, מקץ זה אותיות קמץ, יוסף הצדיק זכה להשיג את האור הגנוז. באמת יוסף הצדיק זכה להשיג הרבה דברים, אפילו פרעה אמר לו 'אין נבון וחכם כמותך'. התגלה ליוסף האור הגנוז אז הוא השיג חוכמות גדולות מאוד. נתבונן בנקודה אחת שיוסף זכה להשיג באור הגנוז: באמת עברו על יוסף הרבה מאוד ייסורים וחלק מהייסורים שלו זה היה שלכאורה אנשים שהוא עשה להם טוב ואהב אותם, בגדו בו. בהתחלה אנחנו רואים את זה עם האחים שלו 'והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה' - הוא דואג לאחים שלו ואוהב אותם ובהתחלה הם זורקים אותו לבור מלא בנחשים ועקרבים, לאחר מכן מוכרים אותו להיות עבד במצרים. בשנה הראשונה שהוא היה במצרים אנחנו רואים איזה מסירות נפש יש ליוסף לאדון המצרי שלו, אשת פוטיפר מנסה לפתות אותו והוא אומר לה 'ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת?' - יש לו נאמנות.

בן 18 נכנס לבית האסורים 12 שנה

פוטיפר שהוא גוי מצרי הוא האדון של יוסף אז הוא מגלה לו נאמנות - מה הוא מקבל אחרי שנה של מסירות נפש לא לבגוד באדון שלו? 12 שנה בבית האסורים. צריך לזכור שיוסף היה בן 18 בשעה שהוא נכנס לבית האסורים, בד"כ כשקורה לנו דבר הרבה יותר קטן מזה, אם רק 2 אנשים לא מתנהגים אלינו יפה אנחנו מיד מרגישים שכולם שקרנים, כולם רמאים ואין בני-אדם בעולם הזה, אנחנו מיד מאבדים אמון בבני-אדם ונכנסים למרירות, כעס והקפדות. אחרי שנה שלימה בבית פוטיפר עם ניסיונות בעניין של קדושה ותיקון הברית יוסף זכה להיות יוסף הצדיק...

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	ס-*
17:45	17:14	16:22	ד-*
17:41	17:10	16:19	ת"א
17:40	17:10	16:18	חיפה
17:45	17:14	16:22	באר שבע

ילנוהגים 40 דקות: 16:02 | חומנים עפ"י לוח 'אור החיים'

מתבלבלים כי המציאות מאוד מבלבלת להאיר גם מתחת לעשרה טפחים

..הרש"ש הוא גדול המפרשים של רבינו האר"י הקדוש והוא כתב לשם ייחוד לפני שמדליקים נרות חנוכה, שם כתוב: ונהיה אנחנו וצאצאנו כולנו אנשים נבונים ויודעי תורה, נחל נובע מקור חוכמה - הנחל זה רבינו. כשאנחנו אומרים נח"ל צריך לכוון שעכשיו נשמת רבינו מאירה בנו ומתעברת בנו, מכיוון שרבינו בעצמו זה האור של חנוכה. הגמרא אומרת שמעולם לא ירדה השכינה מתחת לעשרה (טפחים). למה עד עשרה טפחים היא יורדת ומתחת לעשרה טפחים היא לא יורדת? כתוב בגמרא במסכת סוכה שהעניין של מתחת לעשרה טפחים מרמז על מקומות של התאוות, רבינו קורא לזה המקומות המטופנים ובתי עבודה זרה - הקב"ה אומר: אני לא מוריד את השכינה שלי למקומות כאלה, לכן השכינה לא יורדת מתחת לעשרה טפחים. מי שיכול להדר שישים את החנוכייה מתחת לעשרה טפחים מכיוון שהאור של חנוכה שזה האור הגנוז והאור של צדיק האמת, יורד למקום שהשכינה לא רוצה לרדת..

חצה לבוא לאומן להגיד תיקון הכללי

השכינה זה אור א-לוקות. הקב"ה אומר: אני לא יורד לשם ואני לא מוכן להאיר למקומות האלה, אז רבינו אמר להקב"ה: אתה לא מאיר להם? בסדר, אני ארד לשם והאיר להם, לכן היום רואים שיש אנשים שאם תבוא ותדבר איתם בענייני אמונה והתחזקות זה יהיה לא יעשה שום דבר, תגיד לו תניח תפילין או תשמור שבת אז לכל אחד יש את הסברות ואת הרעיונות שלו למה לא, מצד שני אם תבוא ותגיד לו: אתה רוצה לבוא לאומן להגיד תיקון הכללי? הוא יגיד לך: כן. אם אתה לא רוצה לשמור שבת אז למה אתה רוצה לנסוע לאומן? ברוך השם בראש השנה 10% מהאנשים שמגיעים לאומן עדיין לא שומרים שבת - אם אתה לא שומר שבת למה אתה בא לרבינו? אלא יש בזה סוד מאוד גדול:

מושיט לנו יד ומעלה אותנו

השבת והמצוות זה אור השכינה - היא לא יורדת למקומות הנמוכים האלה לכן אין לאדם התעוררות, אז רבינו ירד מתחת לעשרה טפחים כדי להאיר לנו במקומות הנמוכים ביותר. היום רבינו ירד מתחת לעשרה טפחים וזה הסוד של החנוכייה שצריך להניח אותה מתחת לעשרה טפחים והוא מושיט לנו יד ומעלה אותנו מעל לעשרה טפחים ובעצם מחזיר אותנו אל התורה - צריך לכוון כשמברכים 'להדליק נר חנוכה' שזה ראשי תיבות נח"ל שזה הנחל נובע מקור חוכמה ואז נשמת רבינו מאירה לנו. אז הכוונה השנייה זה לכוון שעכשיו נשמת רבינו מאירה לנו ומתעברת בנו - צריך להסתכל על נרות חנוכה ולא להתבייש, להגיד: רבינו, עכשיו תתעבר בי, אני בדור הזה לא יכול להסתדר, אני רוצה שתעזור לי. יכול להיות שאדם קם לתפילה בנץ ואחרי התפילה הוא פתאום יכול למצוא את עצמו בתוך איזה שיגעון

שהנחל נוסע מקור חוכמה יאיר בתוכנו

רבינו אמר: פעם מלאך, פעם גלח. גלח ביידיש זה כומר. רבינו אמר שפעם האדם הוא מלאך ופעם הוא כומר - מישהו שאל אותי: למה התכוון רבינו? אמרתי לו: בדור שלנו הכי קל להבין למה רבינו התכוון. לפעמים אדם קם בבוקר, ברוך השם הוא טבל והתפלל בנץ והיה לו בתפילה כזה אור שהוא הרגיש שהוא כבר 85% רשב"י, הוא מרגיש שעוד שבועיים הוא 100% רשב"י, הבעיה היא שהוא אפילו לא שם לב ובעשר בבוקר הוא מתקשר לסוכן נסיעות שלו ואומר לו: תארגן לי כרטיס טיסה לתאילנד וכמה שיותר מהר - זה פעם מלאך פעם גלח, פעם אדם רוצה להיות רשב"י ופעם הוא רוצה להיות אדמו"ר של איזה אלף גויים. גויים לא יודעים לעשות עבירות לכן הם צריכים מוח יהודי שילמד אותם את זה, אז אדם רוצה להתנדב ולעזור לגויים, אז הוא רוצה לנסוע לתאילנד לשכלל אותם בשיגעונות של העולם הזה - אז איך נחזיק מעמד בדור כזה? צריך לכוון בהדלקת נרות שהנחל נובע מקור חוכמה יאיר בתוכנו..

כשמסתכלים על נרות חנוכה צריך לכוון לזכות לראות את האור הגנוז, הכוונה לראות את הנקודה הטובה שיש בכל יהודי ויהודי - זה כוונה ראשונה בעניין של חנוכה, אבל עבר עלינו מה שעבר עלינו וכולנו כבר התבלבלנו בדרכים שלנו אז אנחנו צריכים סיוע, לכן כתוב הרבה בספרים הקדושים שהיום אדם חייב לקבל סיוע. מובא ברבינו האר"י הקדוש ובתלמידיו ותלמידי הבעש"ט שבדור שלנו אנחנו צריכים סיוע מכיוון שהניסיונות כ"כ גדולים, אנחנו דור של הסתרת פנים מאוד גדולה וזה נקרא עקבתא דמשיחא ובהסתרת פנים אנחנו מאוד מתבלבלים מכיוון שהמציאות מאוד מבלבלת. גם כשאדם יודע את האמת ורוצה ללכת בדרך האמת ויש לו יראת שמיים, עדיין אנחנו רואים שבכל יום יש בלבול חדש וזה המציאות של העקבתא דמשיחא..

להחזיק מעמד ולדעת את האמת

בכל יום יש בלבולים חדשים, צריך לדעת שזה מציאות הזמן וזה עקבתא דמשיחא, לכן אנחנו רואים שתנאים שהגמרא אומרת עליהם שהקטן שבהם מחיה מתים אמרו: להחיות מתים אין לי בעיה, אבל לבוא בכסלו תשע"ח לגור בירושלים 'ייתי ולא אחמיניה', שיבוא משיח ואני לא יהיה בניסיונות האלה מגודל ההסתרה. לכן אנחנו צריכים סיוע ואומר רבינו האר"י הקדוש שהסיוע זה הצדיקים. צריך לדעת שאנחנו לא יכולים היום להחזיק מעמד ולדעת את האמת בלי להתבלבל אם הצדיקים לא עוזרים לנו וזה סוד מאוד גדול. 'הבן איש חי' כותב בספר שנקרא 'בן יהודע' (פירוש על האגדות שבמסכת חגיגה): וכבר ידעת שעיקר תיקון האדם בדורות האלה זה ע"י שצדיקים מתעברים בו ומסייעים לו. ברגע שאנחנו מתקשרים עם הצדיקים, אם זה להדליק לצדיק נר או לנסוע לקברי צדיקים, לומדים את התורה שלהם ומשתדלים לקיים את העצות שלהם, אזי אומר הבן איש חי בשם רבינו האר"י הקדוש שהנשמה של הצדיק מאירה לנו ומסייעת לנו ואז אנחנו מקבלים את הכוח לברר ולא להתבלבל מכל מה שעובר עלינו.

לעלות 200 שנה כדי לרדת

בלי הצדיקים היום מאוד-מאוד קשה, לכן רבינו אמר שכל העניין שלו זה לעזור לנשמות של הדור של העקבתא דמשיחא. רבינו נפטר לפני 207 שנים ואנחנו רואים דבר מאוד מעניין: עד תש"נ כמעט ולא היו חסידים של רבינו, הוא היה בבחינת האור הנעלם. אני זוכר שברחוב מאה שערים בבית כנסת 'השול', הבית כנסת היה נקרא 'האור הנעלם', אחרי כמה שנים הורידו את השלט הזה מכיוון שברוך השם זה כבר לא האור הנעלם אל האור הגלוי, הנשמות התחילו לגלות כבר את הרבינו. לפני כמה שנים שמעתי מהרב ברלנד שליט"א שאמר שבמשך 200 שנה רבינו היה נעלם לגמרי. רבינו היה צריך 200 שנה של עליות בעולם העליון כדי לרדת ולהתעסק איתנו, לכן רבינו יורד ומתגלה בדור שלנו - זה דבר פלאי. כשצדיקי להתקרב לרבינו לפני 34 שנים היו במדינת ישראל 4 בתי כנסת של ברסלב, היום רק ברחוב שלי יש כבר 6 בתי כנסת של רבינו. היינו גרים אז בבני-ברק ובאמצע השבוע אני זוכר שהגבאי תמיד היה יוצא ומחפש עוד איזה שניים כדי להשלים מניין..

שוכח אין קוראים לו מרחב בלבולים

כל העניין של רבינו זה לסייע לנו בניסיונות העצומים שיש לנו, היום תשאל אדם איך קוראים לו אז הוא חושב לרגע מרוב הבלבולים שעוברים עלינו היום - אז הצדיק מסייע לנו וגם זה נמצא בתוך הכוונות של חנוכה. יש שאלה מה הנוסח המדויק של הברכה על הנרות, יש בזה מחלוקת, אקב"ו להדליק נר של חנוכה או אקב"ו להדליק נר חנוכה. למעשה הספרדים והחסידים נוהגים לברך אקב"ו להדליק נר חנוכה (בלי המילה של) ובאמת זה הנוסח הנכון והמדויק. אומר רבינו האר"י הקדוש בספר 'שער הכוונות' שיש שם קדוש שצריך לכוון: להדליק נר חנוכה - ראשי תיבות-נחל

רבינו היה צריך
200 שנה של עליות
בעולם העליון כדי
לרדת ולהתעסק איתנו.
לכן רבינו יורד ומתגלה
בדור שלנו - זה דבר
פלאי. כשצדיקי
להתקרב לרבינו לפני
34 שנים היו במדינת
ישראל 4 בתי כנסת
של ברסלב, היום
רק ברחוב שלי יש כבר
6 בתי כנסת של רבינו

הפצה חובקת עולם של הרה"ג עופר ארז שליט"א

ofererez.co.il 02-650-29-29

לקבלת העלון בחייל orhadaat148@gmail.com

הרש"ש וסוד השמן מגן העדן התחתון מה ההבדל בין מרק-חם למרק-קר?!

אש זה הכוח שמקרב אותנו להקב"ה - זה סוד האש. סוד ההדלקה זה 'והיה בית-יעקב אש ובית יוסף להבה'. הצדיק מדליק את הפתילה. כשמדליקים צריך לכוון שעשיו אנחנו מאירים את צדיק האמת בתוך הנשמה שלנו. זה דבר גדול מאוד אם אדם מתקן את המידות, לומד תורה ומתפלל, אבל עם כל זה, בלי הצדיק עדיין זה לא בוער, אנחנו לא מעלים את כל העבודה שלנו למעלה. ר' נתן היה תלמיד חכם בצעירותו, מהבר-מצווה שלו קראו לו 'העילוי מנמירוב', ר' נתן היה תלמיד חכם עצום עוד לפני שהוא התקרב לרבינו. אחרי שהוא התקרב לרבינו שאלו אותו: מה הרווחת? הרי כולך היית בתורה וקדושה גם לפני שהתקרבת. ר' נתן אמר להם: אני אמשול לכם משל, ידוע שבחורף מרק זה דבר מאוד טוב. לפני שהתקרבת הייתי כבר בחינת מרק, אבל מרק קר. כשהתקרבת לרבינו התחלתי להיות מרק חם. ר' נתן אמר עכשיו בחורף תבינו את ההבדל בין מרק חם למרק קר - זה אותו דבר אבל זה 2 עולמות אחרים לגמרי. הצדיק מבעיר את הלבבות. סוד ההדלקה זה הצדיק שמבעיר לנו את הלב

כשמדליקים נרות חנוכה צריך לכוון שהנחל נובע מקור חוכמה יאיר בתוכנו ואז כשהנחל נובע מקור חוכמה מאיר בתוכנו זה נותן לנו את הכוח לעבור את כל מה שאנחנו צריכים לעבור בעולם הזה - זה הכוונה השנייה. יש כוונה נוספת בחנוכה: אם נתבונן איך אנחנו מכינים את החנוכייה, אז למעשה דבר הראשון לוקחים 'כלי', לאחר מכן יוצקים בתוך הכלי 'שמן', לאחר מכן שמים 'פתילה' וכשמגיע הזמן מדליקים את זה - יש לנו פה ארבע פעולות: לקחת את הכלי, לשים שמן, פתילה ואז להדליק את זה, למעשה כל העבודה הרוחנית שלנו נרמזת בדבר הזה. יש לרש"ש דרוש שלם שנקרא 'סוד השמן', זה דרוש שלם מה צריך לכוון בסודות שיש בשעה ששופכים את השמן לתוך הכלי - מעולם לא נאמרו ולא נכתבו כאלה דברים, אף אחד לא מבין בכלל מה הוא אומר שם, זה סודות נוראים מאוד. אומרים התלמידים הגדולים של הרש"ש שהוא עלה לגן-עדן תחתון ושם הוא קיבל את סוד השמן.

בלי הצדיק התורה לא מאירה בנו

היוונים רצו להחשיך את עניין הצדיק בתוכנו ואח"כ את התורה ואת הכל. אם מחשיכים את הצדיק אז מחשיכים את הכל, לכן חז"ל קוראים למלכות יוון חושך. 'והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום', חושך זה מלכות יוון. הם רצו להחשיך בתוכנו את כל התורה. בלי הצדיק התורה לא מאירה בתוכו. מתי אנחנו מתקנים את גלות יוון? יש רמז נפלא לדבר הזה שמובא במדרש. כשיעקב אבינו חלם את החלום כתוב 'והנה מלאכי א-לקים עלים וירדים בו', כתוב בחז"ל כמה פירושים מה זה מלאכי א-לקים, אחד הפירושים זה שהוא ראה את הארבעה שרים של 4 גלויות.

פתקים לר' מאיר ור' נתן

בכלליות עמ"י עבר חוץ מגלות מצרים 4 גלויות: בבל, מדי, יוון ורומי שזה אדום או עשירי. יעקב אבינו ראה את השרים של הגלויות עולים ויורדים בסולם, הוא ראה את השר של יוון עולה 180 מעלות ויורד, כל הסוד של החושך זה 180 מעלות. את החושך של יוון אנחנו מתקנים במילה 'להדליק' נר חנוכה. הם רצו להחשיך את האור של התורה ושל הצדיק בתוכנו אז אנחנו מתקנים את זה בזה שאנחנו עכשיו מדליקים בתוכנו את האור. לכן המילה 'להדליק' עם הכולל יוצא בדיוק 180, לכן זה מתקן את השר של יוון שעלה 180 מעלות. הצדיק מאיר לנו בחוץ שזה המקומות הרחוקים. במסכת הוריות מובא מעשה שהקפידו על ר' מאיר ור' נתן ואמרו להם שיצאו מחוץ לבית המדרש. ר' מאיר ור' נתן היו שניהם תנאים והם יצאו ללמוד מחוץ לבית המדרש. אחרי כמה זמן כשהיה שאלות קשות בלימוד אף אחד לא ידע מה לענות עליהם מכיוון שר' מאיר ור' נתן היו החכמים הכי גדולים בדור, אז מה היו עושים? היו שולחים פתק עם השאלות לר' מאיר ור' נתן..

גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם

ר' מאיר ור' נתן היו כותבים את התשובות ומחזירים את זה לבית המדרש. החכמים רצו להחזיר אותם לבית המדרש אבל הם רצו שתהיה איזה הקפדה עליהם, אז קראו לר' מאיר 'אחרים' ולר' נתן 'יש אומרים'. בפשטות כשכתוב בגמרא 'אחרים' זה ר' מאיר ו'יש אומרים' במשניות או בברייתות זה הכוונה לר' נתן - כך מספרת הגמרא במסכת הוריות. מה זה העניין שר' מאיר יצא ללמוד תורה בחוץ? צריך לדעת שזה סוד מאוד גדול, הגמרא במסכת עירובין אומרת: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של ר' מאיר כמותו, הוא היה כ"כ חכם שהוא היה יודע לבלבל את כל העולם. הגמרא מספרת שהוא היה אומר הפוך מההלכה והוא היה מנמק את זה, הוא היה מבלבל את החכמים כדי שיכנסו יותר לעומק הסוגיא, הם היו מרגישים את זה והם היו מתחילים לחקור ומתוך כך היו זוכים להשיג את ההלכה והלימוד לעומקו..

'כוונת סוד השמן בנוסח ברסלב'

סוד השמן זה דברים גדולים מאוד - אנחנו נלמד בזה כוונות נוסח ברסלב: השמן זה נקרא 'שמן משחת קדש', כתוב בזוהר הקדוש ששורש וסוד השמן זה החוכמה. ז"א בשעה שאנחנו שופכים את השמן לתוך הכלי, אנחנו ממשיכים עכשיו על עצמנו את אור החוכמה, זה סגולה לכן הגמרא אומרת: 'אמר רב הונא הרגיל בנר הויין ליה בניס תלמידי חכמים', הכוונה שמי שמהדר בנרות שמן בשבת ובחנוכה זה מסוגל לחוכמה, הכוונה בבנים חכמים והוא בעצמו יהיה חכם. כתוב שהיה מקום ליד ירושלים שנקרא תקוע, שם היו מגדלים זיתים לצורך השמן לבית המקדש, עיקרו של היישוב היה גידול זיתים לבית המקדש. כתוב שיואב בן-צרויה הלך לתקוע ולקח משם אישה חכמה שתעשה איזה מהלך כנגד דוד המלך - שואלים המפרשים למה הוא הלך דווקא לתקוע? חסר נשים בירושלים? אלא עונים המפרשים שבתקוע היו אנשים חכמים במיוחד - הם זכו להיות חכמים בגלל שהם מגדלים זיתים לשמן, אז אפילו המקום שמגדל את הזיתים לשמן מסוגל לחוכמה..

ענוה, סובלנות ועין טובה

אז השמן זה העניין של החוכמה - צריך לכוון בעניין של השמן שזה מסוגל לקבלת החוכמה. יש לנו שמן, אבל אם אין לנו כלי מה נעשה עם השמן הזה? בלי כלי אין מה לעשות עם השמן הזה, אין לאן לשפוך את השמן. צריך לדעת שלכל יהודי יש שורש נשמה גבוה מאוד והוא יכול לזכות לראות מסוף העולם ועד קצהו, אבל צריך לעשות כלי לזה. הכלי שמכין את השמן ברוחניות זה נקרא מידות טובות. ככל שאדם זוכה יותר לתקן את המידות שלו כך הוא עושה כלים לקבל את השמן, הכוונה לקבל את החוכמה. צריך לדעת שבלי מידות טובות אדם לא חכם באמת, הוא יכול להיות פרופסור לביולוגיה או לפיזיקה גרעינית אבל הוא לא חכם באמת - לחוכמה אמיתית אדם יכול לזכות רק אם הוא מתקן את המידות שלו שזה ענוה, סובלנות, עין טובה, לא להקפיד וכן הלאה, כל זה בעצם דרכים להכין את הכלים - אז הכלי של השמן (חוכמה) זה מידות טובות..

להעלות את המידות והחוכמה למעלה

אז אדם זכה לתקן את המידות, ברוך השם הוא זכה לצקת שמן שזה חוכמה, אבל עדיין הוא לא קרוב להקב"ה, הוא עדיין קר, עדיין לא בוערת פה אש, אז מה הוא עושה? שם פתילה. אחרי שתיקנת את המידות וזכית לחוכמה אתה חייב את הפתילה שזה סוד התפילה (פתילה זה אותיות תפילה). כי בלי תפילה אתה לא יכול להעלות בעצם את המידות המתוקנות ואת החוכמה למעלה, אתה צריך תפילה. אז הפתילה זה סוד התפילה - עכשיו יש לנו מידות טובות, יש לנו שמן שזה חוכמה, יש לנו פתילה שזה תפילה, לכאורה יש פה הכל, אבל זה לא דולק, אין פה אש..

קו המידע של הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א
02-5875777

החכם שיכול לבלבל את העולם

ר' מאיר היה החכם שיכול לבלבל את כל העולם. הצדיק לא מבלבל לשם לבלבל אותנו אלא הוא מבלבל אותנו בשביל להכניס אותנו יותר לעומק התורה. ר' מאיר היה אומר על ההלכה הפוך מהאמת ומוכיח את זה, הם היו אומרים: איך זה יכול להיות ?? ומתחילים לחקור למה ר' מאיר היה אומר להם הפוך - אומר המהרש"א שמתוך שהיו חוקרים בדעתו של ר' מאיר, היה מאיר את עיניהם בהלכה, לכן קראו לו ר' מאיר, שהיה מאיר עיני חכמים בדברי תורה והלכה. בין היתר קראו לו גם אחרים, מכיוון שר' מאיר זה הצדיק שיוצא להאיר בחוץ למקומות שנקראים 'אלהים אחרים' שזה מקומות הטומאה, הוא יכול לצאת ולהאיר להם ור' נתן שזה תמיד התלמיד של הצדיק שמרבה את התורה היה עם ר' מאיר בחוץ..

להקים בית כנסת ישיבה וכולל..

בעזרת השם נביא עוד כוונה אחת: בפרשת ויגש כאשר יוסף מתגלה לאחיו הוא אומר להם שיקראו ליעקב למצרים כי יש עוד כמה שנים של רעב, אז אני אדאג לכם ואפרנס אתכם. יעקב אבינו מתכונן לקראת הירידה למצרים, בפסוק הראשון של עליית שישי כתוב 'ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן' הדבר הראשון שיעקב אבינו עשה זה לשלוח את יהודה לפניו אל יוסף 'להורת לפניו', יעקב אבינו שלח את יהודה 'גשנה', בארץ מצרים היה חבל ארץ שנקרא 'גשן'. יש כלל בלשון הקודש שאם אנחנו רוצים להגיד אני נוסע לאשקלון, אז במקום להגיד לאשקלון אפשר להגיד 'אשקלונה', אז יעקב אבינו שלח את יהודה גשנה רש"י אומר שהוא שלח דווקא את יהודה מכיוון שאם אנחנו הולכים לגור בארץ גשן דבר ראשון שאנחנו צריכים לעשות זה בית כנסת, ישיבה וכולל - מובא בספרים הקדושים סוד מאוד גדול: כל תיקון העולם זה המפגש של יהודה ויוסף.

האיחוד של יהודה ויוסף-סוד הגאולה

יעקב אבינו מכין את כל הירידה למצרים ואומר: קודם כל צריך לעשות אחדות ושלוש בין יהודה ליוסף. בכל הדורות עד ביאת משיח צדקנו צריך תמיד לעשות את השלום והאחדות של יהודה ויוסף, לכן בהפטרה של פרשת ויגש כתוב 'הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד', לעתיד לבוא בזמן הגאולה אני אגלה את האחדות של יהודה ויוסף. ברגע שיתאחדו יהודה ויוסף, אז זה בעצם סוד הגאולה. יהודה זה משיח בן-דוד ויוסף זה משיח בן-יוסף וזה נקרא 'סוד התרי-משיחין' שזה סוד הגאולה. שואל הבני יששכר מדוע כתוב 'להורת לפניו גשנה'? גשנה זה בדיוק גימטריה משיח. כי הסוד של אחדות יהודה ויוסף זה סוד הגאולה וסוד המשיח.

המחילה והוויתור זה מהחסדים

אחד הדברים שאנחנו מתמודדים איתם בעולם הזה וכל התורה ניתנה לנו כדי לתקן את הבחינה הזאת: אנחנו נמצאים הרבה פעמים בתוך מציאות של ניגודים וסתירות, הבעיה הגדולה זה הסתירות שיש בתוכנו. למשל אדם שהוא מטבעו יש לו גבורות אז מה יהיה קשה לו לעשות? לא לכעוס יתר על המידה, מכיוון שהמחילה והוויתור

זה בא מצד החסדים. החסדים זה מנוגד לגבורות. מי שהוא מצד הגבורות כועס מהר מאוד וקשה לו מאוד להתרצות, לעומת זאת מי שהוא מצד החסדים קשה לו לכעוס

אחד נמצא בזריחה ואחד בשקיעה

העבודה שלנו זה תמיד לשתף את המידות המנוגדות ולהביא אותם לקו-האמצע לכן כל התיקון של התורה זה נקרא תיקון המידות. העניין של מידות זה שיתוף דברים מנוגדים. יש אנשים שעכשיו מאיר להם, ומי שמאיר לו קשה לו לסבול עכשיו מצב של חושך, לעומת זאת אדם שנמצא הרבה בחושך קשה לו מאוד לסבול מצב של אור מכיוון שהזריחה זה במזרח והשקיעה זה במערב, אז מי שנמצא עכשיו בזריחה ומאיר לו קשה לו לסבול עכשיו את השקיעה - זה המידות המנוגדות, העבודה שלנו זה לשתף את המידות. כותב בעל התניא שכל תיקון האדם ותיקון העולם זה תמיד לעשות ממוצע נכון של המידות, אם אתה מצד הגבורות תמתן אותם עם חסדים, אם אתה מצד החסדים תשלב בהם גבורות שלא תוותר יותר מדי..

בסביבונים יש כל-כך הרבה סודות

שורש כל הניגודים וכל הסתירות זה הסוד של 2 משיחים, ולמעשה שם יש את כל הסתירות והכל נובע מהם. לאחד את יהודה ויוסף זה סוד קו האמצע וכל השלום בעולם תלוי בדבר הזה. אומר הבני יששכר שבמשך הרבה מאוד דורות בחו"ל יש לעמ"י מנהג שאותו מקיימים צדיקים וילדים, מה עושים? מסובבים סביבונים. אומר הבני יששכר שאין לך מנהג של ישראל שאין בו אין-סוף סודות. הסוד הכי גדול של חנוכה זה סוד הסביבון. פעם רק צדיקים היו עושים סביבון מכיוון שיש בהם כ"כ הרבה סודות, הם היו עושים אותם עם 4 משולשים ומחברים אותם למעלה, ולמטה הם נפגשים בחוד, אח"כ היו עושים את הגג עם הצ'ופצ'יק הזה למעלה ואז מסובבים את זה, היה לזה ארבע פינות ושם היו כותבים בראשי תיבות נ"ס גדול היה שם. על הסביבון המקורי בחו"ל היו כותבים 'נס גדול היה שם' והיו רושמים רק את הראשי תיבות נגה"ש זה יוצא בדיוק 'גשנה' שזה בגימטריה משיח..

לא רואים 4 פינות אלא זה גוף אחד

כל הסוד של יהודה ויוסף זה לסובב את הסביבון. כשמסובבים את הסביבון מה שהיה עכשיו כאן עובר מיד לצד השני מכיוון שזה מסתובב ואז אתה כבר לא רואה 4 פינות אלא אתה רואה גוף אחד שמסתובב וזה האיחוד של יהודה ויוסף, לכן העניין של גשנה נרמז בעניין של הסביבון. הרבה דורות הצדיקים היו מסובבים את הסביבונים ואף אחד לא הבין, צריך לדעת שזה אפילו יותר גבוה מהדלקת הנרות. הם היו מסובבים ומכוונים לעשות את האיחוד של יהודה ויוסף. אחרי שמסובבים אותו כמה זמן הוא כבר נופל, רק המשיח יסובב אותו והוא כבר לא יפול, הוא נופל כי עדיין אין איחוד שלם וזה סוד סוכת דוד הנופלת, הכוונה שעדיין אין שלמות של הדעת לתקן את הדעת של יהודה ויוסף ביחד. יהי רצון

חנוכה שמח לכלל בית ישראל

תודה רבה לכל התורמים היקרים ולכל העוסקים במלאכת ההפצה הקדושה

מסעדות תיקון חיוניים הכרזו בהוראה ישירה של מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א עפ"י פנייתו כראשית הרב עופר ארז שליט"א פותחת משרד שידוכים יהודי פסולג

כל שידוך עובר דרך מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א להרשמה בימים א-ה 10:30-12:30 ו-16:00-18:00 בלבד

שלושת 4 02-650-29-29

מיקום: בית הוראה ישיר ממוקם ברחוב ארז 50, פסולג 0525-39-59-85

ענבי הגפן

לחרווח והקרשות: 0525-39-59-85

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונת בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, הודיה בת אילת, דביר-אהרון בן אילת, אהרון בן חנה, האוהבה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית.

לרפואת: שולמית בת גמאר, שוליקה בת מסעודה, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זיהבת בת שרה, יעקב בן לונה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, חיים בן שמעה, אורלי בת שרה, טובה בת כחילה, סעדה בת סוליקה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשירא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, יעקב בן סעיד, לבני בן יעקב, נחום בן יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, אדריאן בן לימור, שמואל בן יחיאל ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיאל סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרחיה, ניסים בן חפסיבה.